

holdt sig til Proceskommissionens Forslag, hvorefter Auktionsforvalteren, naar der tvistes om, hvem Kjøbesummen skal tilfalde, skulde henvise det Spørgsmaal til Afgjørelse ved almindelig Rettergang. Det vilde i hvert Fald jeg ubetinget have foretrukket. — Jeg tror imidlertid som sagt i det Hele og Store, at man maa paafføimne de Forandringer, som her ere foreslaaede, og især det ikke her ved første Behandling egentlig er Stedet til at komme nærmere ind paa Detailler, skal jeg dog tillade mig at fremhæve et Par ganske enkelte Punkter, som jeg mener kunne trænge til Overveelse i det Udvalg, jeg antager vil blive nedsat om denne Sag. Det første Punkt er § 5, hvori der bestemmes, at Løssøreauktioner skulle bekendtgjøres i Berlingske Tidende og udenfor Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftsavis. Jeg tror, at det er en meget uheldig Bestemmelse, navnlig hvor det dreier sig om smaa Løssøreauktioner. Naar der f. Ex. er gjort Eksekution i et Bord og et Par Stole ude paa Landet, er der virkelig ingen Grund til at bekendtgjøre Auktionen over disse Gjenstande i de nævnte Blade, lige saa lidt som der er Grund til at holde særskilt Auktion for saadanne Smaatings Vedkommende. De burde kunne sælges som Appendix ved enhver anden Løssøreauktion. De samme Bemærkninger med Hensyn til Bekendtgørelsesmaaden kunne vistnok ogsaa for en Del komme til Anvendelse ved de Bestemmelser, som ere givne om Bekendtgørelse af Auktioner over faste Eiendomme og ligeledes Bekendtgørelser, hvorved Auktionsforvalteren indkalder de Interesserede til at erklære sig over de foreliggende Auktionskonditioner. — § 14 bestemmer, at den, der har ladet disse Ting sælge, eller Inkassator, skal indbetale Netto-provuet til Auktionsforvalteren, som saa skal udbetale Beløbet, igjen til dem, der ere berettigede dertil. Særlig med Hensyn til ganske smaa Auktioner kunde man maasse nok gaa en anden Vej, men det Spørgsmaal er vel af mindre Betydning. Jeg skal derfor heller ikke nærmere komme ind paa det. Derimod er der en Bestemmelse, som jeg finder ikke er ganske heldig. Det siges i § 18, at naar der er gjort Eksekution i Værdipapirer, Aktier, Obligationer eller Sligt, saa skulle de ikke sælges ved Auktion, men de skulle foranstaltes birtsolgte gjennem en Regelmægler eller paa anden Maade; derimod har jeg ikke Noget at indvende; men naar § 20 bestemmer, at de Pengebeløb, der indkomme, naar der gaas frem efter §§ 18 og 19, indbetales til Fogden, som derefter har at gaa frem efter Reglerne i §§ 15 og 16, saa forekommer det mig, at dette For-

hold vil kunne medføre i det Mindste nogen Vanfærlighed og i det Hele er mindre heldigt. Det kan jo ofte tænkes, at der gøres Eksekution baade i almindeligt Løssøre og i Aktier eller Obligationer, og hvis der saa bliver Tvist om, hvem der skal have Summen, maa Auktionsforvalteren afgjøre denne Tvist for Løssørets Vedkommende, medens Fogden skal gjøre det for Aktierne og Obligationernes Vedkommende, og det kunde jo tænkes, da der er flere Steder i Landet, hvor Auktionsforvalteren er en fra Fogden forskjellig Person, at de kom til et forskjelligt Resultat, hvad der ikke vilde være heldigt. Jeg tror derfor, at det vilde være rigtig, om der blev foretaget en Forandring i denne Bestemmelse. — I § 28 indeholdes den Bestemmelse, at det er Auktionsforvalteren, som skal udmelde Mænd til at vurdere den faste Eiendom, det er noget Nyt, og det var ikke foreslaaet i Proceskommissionens Forslag. Efter det skulde Reglerne være som nu, at det skulde enten være Retten eller Øvrigheden, som udmelder Mændene. Naar man vil have Laan efter Reglerne for Umyndiges Midler, kunde det maasse være praktisk ogsaa at lade Auktionsforvalteren udmelde Mænd; naar jeg har fremhævet denne Bestemmelse, er det blot for at henlede Opmærksomheden paa, at den er ny og ikke fandtes i Proceskommissionens Udkast.

Et af de Punkter, som forekomme mig mest tvivlsomme, er § 39, hvorefter den Regel bibeholdes, at naar vedkommende realiserende Udlægshaver eller Panthaver ikke kan faae fuld Fuldgjørelse ved det høieste Bud, kan han fordrø Auktionen standsset og fordrø sig Eiendommen udlagt ved Fogden. Ifølge Proceskommissionens Forslag var det ikke saaledes; derefter skulde den Panthaver eller Udlægshaver, som ønskede sig Eiendommen udlagt, gjøre Overbud eller tage Hammer-slag. Efter den Erfaring, jeg har, tror jeg, at det Sidste vilde være nok saa heldigt. Jeg tror ikke, at Noget bidrager mere til at hæmme en Auktion og til i det Hele at gjøre Budene mindre, end naar de mulige Lieb-havere vide, at vedkommende Panthaver vil forlange sig Eiendommen udlagt ved Fogden. Det affrækker Mange fra at byde. Dersom de derimod vide, at han skal byde for at faae den og tage Hammer-slag, saa vil det virke meget betydeligt til, at de Eiendomme, som blive solgte ved Evangsauktion, gaa i høiere Priser. Det er et Spørgsmaal, som i ethvert Tilfælde burde tages under nærmere Overveelse.

Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, hvor vistnok en